

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 71/14
Λουξεμβούργο, 13 Μαΐου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-184/11
Επιτροπή κατά Ισπανίας

Επιβάλλεται στην Ισπανία η υποχρέωση καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ, λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεώς της να εκτελέσει απόφαση του Δικαστηρίου με την οποία είχε διαπιστωθεί παραβίαση του δικαίου της Ένωσης

Η Ισπανία δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση των παράνομων κρατικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν από τις περιοχές της Χώρας των Βάσκων σε επιχειρήσεις

Κατά τη δεκαετία του 1990 οι τρεις περιοχές της Χώρας των Βάσκων (Άλαβα, Βισκάγια και Γκιπούθκοα) χορήγησαν σε ορισμένες επιχειρήσεις κρατικές ενισχύσεις υπό τη μορφή μειώσεως της φορολογητέας βάσεως και πιστώσεως φόρου ύψους 45% των επενδύσεων. Με έξι αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 2001 ¹ η Επιτροπή έκρινε τις ενισχύσεις αυτές ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά. Διέταξε, κατόπιν τούτου, την Ισπανία να καταργήσει τα εν λόγω καθεστώτα ενισχύσεων και να λάβει κάθε αναγκαίο μέτρο για την ανάκτηση των ενισχύσεων που είχαν ήδη καταβληθεί στους δικαιούχους. Η Επιτροπή, αφού διαπίστωσε ότι οι ενισχύσεις αυτές δεν είχαν ανακτηθεί, άσκησε το 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγές λόγω παραβάσεως. Με απόφασή του της 14ης Δεκεμβρίου 2006 ² το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ισπανία παρέβη την υποχρέωσή της να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις αποφάσεις της Επιτροπής.

Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η Ισπανία δεν είχε εκτελέσει πλήρως την απόφαση του 2006, αποφάσισε να ασκήσει το 2011 νέα προσφυγή λόγω παραβάσεως. Εκτιμά ότι τα ποσά που δεν είχαν ακόμη ανακτηθεί κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής ανέρχονταν περίπου στο 87% του συνολικού ύψους των παράνομων ενισχύσεων προς ανάκτηση. Στη συνέχεια η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η Ισπανία εκτέλεσε πλήρως την απόφαση του 2006 κατά τη διάρκεια της ενώπιον του Δικαστηρίου διαδικασίας, με αποτέλεσμα να παραιτηθεί από το αίτημα να υποχρεωθεί η Ισπανία να καταβάλει χρηματική ποινή, εμμένοντας όμως στο αίτημα να υποχρεωθεί η Ισπανία να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό, το ύψος του οποίου, κατά την Επιτροπή, πρέπει να ορισθεί σε περίπου 65 εκατομμύρια ευρώ ³.

Με τη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο κρίνει ότι η Ισπανία δεν εκτέλεσε ορθώς την απόφαση του 2006. Επισημαίνει, συγκεκριμένα, ότι κατά την 27η Αυγούστου 2008 (ημερομηνία λήξεως της προθεσμίας που είχε ορίσει η Επιτροπή σε αιτιολογημένη γνώμη που απέστειλε στην Ισπανία, για να της δώσει τη δυνατότητα να εκτελέσει την απόφαση του 2006) οι παράνομες ενισχύσεις δεν είχαν ανακτηθεί στο σύνολό τους από τις ισπανικές αρχές, όπως μάλιστα παραδέχθηκαν και οι τελευταίες.

Απαντώντας σε σχετικό επιχείρημα της Ισπανίας, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν απόκειται στο ίδιο να καθορίσει, για κάθε μία από τις έξι αποφάσεις του 2001, ποια ποσά δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί, αλλά απόκειται στην Ισπανία να προσδιορίσει την κατ' ιδίαν κατάσταση κάθε εμπλεκόμενης επιχειρήσεως και να υπολογίσει το ακριβές ύψος των παράνομων ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν κατ' εφαρμογή των επίμαχων αποφάσεων.

¹ Αποφάσεις 2002/820/EK (ΕΕ 2002, L 296, σ. 1), 2002/892/EK (ΕΕ 2002, L 314, σ. 1), 2003/27/EK (ΕΕ 2003, L 17, σ. 1), 2002/806/EK (ΕΕ 2002, L 279, σ. 35), 2002/894/EK (JO 2002, L 314, σ. 26) και 2002/540/EK (ΕΕ 2002, L 174, σ. 31).

² Απόφαση του Δικαστηρίου της 14^{ης} Δεκεμβρίου 2006, Επιτροπή κατά Ισπανίας (συνεκδικασθείσες υποθέσεις [C-485/03](#) έως [C-490/03](#)).

³ Βλ., επίσης, σχετικά με τις προτάσεις της γενικής εισαγγελέα, [Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 8/14](#) (στα αγγλικά).

Το Δικαστήριο κρίνει ότι βάσει των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως δικαιολογείται να επιβληθεί στην Ισπανία η υποχρέωση να καταβάλει κατ' αποκοπήν ποσό. Ειδικότερα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η διαδικασία ανακτήσεως των παράνομων ενισχύσεων διήρκεσε περισσότερο από πέντε χρόνια από την έκδοση της αποφάσεως του 2006, χωρίς αυτό να οφείλεται στις δυσκολίες που σχετίζονται με την ανάκτηση των ενισχύσεων. Επίσης, οι επίμαχες παράνομες ενισχύσεις παρίστανται ιδιαίτερα βλαπτικές για τον ανταγωνισμό, λόγω του υψηλού ποσού στο οποίο ανέρχονται και του αυξημένου αριθμού των αποδεκτών τους, οπότε οι τελευταίοι πρέπει να στερηθούν εντός σύντομου χρόνου το πλεονέκτημα το οποίο παρανόμως διέθεταν έναντι των ανταγωνιστών τους. Τέλος, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Ισπανία έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο πολυάριθμων αποφάσεων λόγω παραβάσεως, για την παράλειψη άμεσης και αποτελεσματικής ανακτήσεως παράνομων ενισχύσεων⁴. Κατά το Δικαστήριο, μια τέτοια επαναλαμβανόμενη παραβατική συμπεριφορά κράτους μέλους μπορεί να απαιτεί τη λήψη αποτρεπτικού μέτρου όπως η επιβολή της υποχρεώσεως καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού.

Εκτιμώντας ότι ο περιορισμός της παραβάσεως σε μία μόνο αυτόνομη κοινότητα δεν μπορεί να περιορίσει τη σοβαρότητα της διαπιστωθείσας παραβάσεως, το Δικαστήριο κρίνει εύλογο, λαμβάνοντας υπόψη την ικανότητα πληρωμής της Ισπανίας, να επιβάλει στο εν λόγω κράτος την υποχρέωση καταβολής κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 30 εκατομμυρίων ευρώ.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

⁴ Πρόκειται για τις αποφάσεις του Δικαστηρίου, Επιτροπή κατά Ισπανίας, της 2ας Ιουλίου 2002 ([C-499/99](#)), της 26ης Ιουνίου 2003 ([C-404/00](#)), της 20ής Σεπτεμβρίου 2007 ([C-177/06](#)) και της 24ης Ιανουαρίου 2013 ([C-529/09](#)).